

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2016r. organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w M., działając na podstawie art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2016r., poz.372), odmówił ubezpieczonemu H. L. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 15 lipca 2016 r. wskazując, że z posiadanej dokumentacji wynika, iż z dniem 30 czerwca 2016r. ubezpieczony wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiódł ubezpieczony H. L., kwestionując ją w zakresie ustalenia odmownego prawa do zasiłku chorobowego, wskazując przy tym, iż jego niezdolność do pracy nastąpiła z dniem 26 stycznia 2016r., natomiast z dniem 26 lipca 2016r. wykorzystał pełny okres zasiłkowy, a nie jak wskazywał organ 30 czerwca 2016r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości argumentując analogicznie jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. L. urodził się w dniu (...) obecnie nie pracuje, z początkiem listopada bieżącego roku nabył prawa emerytalne.

Niesporne

W okresie od dnia 28 grudnia 2015 r. do dnia 21 stycznia 2016 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu wylewu krwi do lewego oka, które zostało następnie – w powodu tego samego schorzenia (po 4 dniach przerwy) – przedłużane przez lekarza z zakresu okulistyki od dnia 26 stycznia 2016 roku do 26 lipca 2016 roku. Następnie już ubezpieczony przebywał na zwolnieniach lekarskich nieprzerwanie.

Ubezpieczony korzystał ze zwolnień lekarskich w następujących okresach:

- 28 grudnia 2015r. – 21 stycznia 2016r,
- 26 stycznia 2016r. – 22 luty 2016r.,
- 23 lutego 2016r. - 23 marca 2016r.,
- 24 marca 2016r. – 18 kwietnia 2016r.,
- 19 kwietnia 2016r. – 17 maja 2016r.,
- 18 maja 2016r. – 16 czerwca 2016r.,
- 17 czerwca 2016r. – 15 lipca 2016r.,
- 16 lipca 2016r. – 26 lipca 2016r.

Niesporne (oświadczenie ubezpieczonego w piśmie z dnia 23.11.2016r. – k. 18-19), a nadto dowód:

- zaświadczenia lekarskie – k. 10-15, 20-26,
- pismo powoda z dnia 23 listopada 2016r. – k.18-19.

Z dniem 30 czerwca 2016r. H. L. wykorzystał pełny okres zasiłkowy, wynoszący 182 dni.

Dowód:

- zaświadczenia lekarskie – k. 10-15, 20-26.

Ubezpieczony nie skorzystał następnie ze świadczenia rehabilitacyjnego, dostarczając organowi kolejne zwolnienie lekarskie.

Niesporne

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 8 września 2016r. H. L. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do dnia 30 września 2017r., z datą powstania całkowitej niezdolności do pracy 26 stycznia 2016r.

Dowód:

- orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 8 września 2016r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2016 r., poz. 372), ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, przysługuje zasiłek chorobowy.

W myśl art. 8 ww. ustawy - zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 zaś - do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2.

2. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni .

Poprzez określenie nieprzerwana niezdolność do pracy należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Innymi słowy pracownik jest niezdolny do pracy i nie odzyskuje tej niezdolności, nawet na 1 dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choćby jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeśli niezdolność do pracy trwa bez żadnej przerwy to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane zostały tą samą, czy inną chorobą. Okres zasiłkowy jest liczony na nowo tylko wówczas, gdy zachodzi jedna z okoliczności wskazanych okoliczności:

- 1) niezdolność do pracy, która wystąpiła przy przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy,
- 2) przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni (art. 9 ust 1 i 2 ustawy).

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło prawo H. L. do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2016r. do 15 lipca 2016 r. Strony różniły się stanowiskami w zakresie ustalenia dnia początkowego okresu zasiłkowego liczonego dla ubezpieczonego. Organ rentowy, odmawiając ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego stał na stanowisku,

że z dniem 30 czerwca 2016r. ubezpieczony wykorzystał pełny okres zasiłkowy, tj. 182 dni i że termin ten należy liczyć od dnia 28 grudnia 2015r. Ubezpieczony natomiast twierdził, iż termin ten upłynął z dniem 26 lipca 2016r. i że należy go liczyć od dnia 26 stycznia 2016r., czyli po 4 – dniowej przerwie w niezdolności do pracy przypadającej w okresie od dnia 28 grudnia 2015r. do dnia 21 stycznia 2016r.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym zawartych w aktach organu rentowego. Sąd zauważył, że żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości i rzetelności sporządzenia owych dokumentów. Również Sąd nie doszukał się okoliczności uniemożliwiających uznanie ich za miarodajne dla przyjęcia ustaleń faktycznych w sprawie.

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, iż wbrew stanowisku ubezpieczonego, nie był on uprawniony do zasiłku chorobowego za okres sporny. Organ prawidłowo ustalił, że z dniem 30 czerwca 2016r., gdyż wtedy upłynął 182 dzień jego okresu zasiłkowego. Ubezpieczony niezasadnie powoływał się, iż jego okres zasiłkowy rozpoczął się w dniu 26 stycznia 2016r., skoro pierwszy okres niezdolności do pracy niespornie z powodu tej samej choroby (schorzenie oczu) datowany był na okres od dnia 28 grudnia 2016r. do dnia 21 stycznia 2016r., a przed okresem kolejnej niezdolności z tej samej przyczyny (od dnia 26 stycznia 2016r.) nie upłynął okres dłuższy niż 60 dni. Kolejne zaś okresy niezdolności do pracy były już nieprzerwane.

W odniesieniu do powyższych rozważań Sąd przyjął ciągłość tego okresu, który należało wliczyć do jednego okresu zasiłkowego, ponieważ przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Podkreślenia wymaga, iż sytuacji, gdy między okresami orzeczonych niezdolności do pracy ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy – okresy niezdolności do pracy przypadające przed przerwą i po przerwie wlicza się do jednego okresu zasiłkowego. W takim wypadku rozpoczęcie kolejnego okresu zasiłkowego nie jest możliwe. Jednakże ubezpieczony może złożyć wniosek o świadczenie rehabilitacyjne na okres do 12 miesięcy kalendarzowych, czego ubezpieczony nie uczynił. Prowadzi to do wniosku, że nowy okres zasiłkowy nie rozpoczyna biegu, jeżeli ponowna niezdolność do pracy pozostaje skutkiem tego schorzenia, które było przyczyną ostatniej niezdolności do pracy w poprzednim 182-dniowym okresie zasiłkowym lub – co wydaje się już zbyt daleko idące – jednego ze schorzeń będących przyczyną niezdolności do pracy w poprzednim 182-dniowym okresie zasiłkowym.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...):

(...),

(...),

3. (...),

4. (...).

13.12.2016 r.